

Romulus Bucur

Opera poetică

Prefață
de EMANUELA ILIE

CUPRINS

Prefață / 5

Cinci / 15

Greutatea cernelii pe hîrtie / 29

Literatură, viață / 61

Dragoste & Bravură / 91

Cîntecel_(e) / 133

O seamă de personaje secundare / 165

Arta războivlvi / 217

Notă biobibliografică / 237

Referințe critice / 241

Romulus BUCUR **Bogdan GHIU**
Ion Bogdan LEFTER **Mariana MARIN**
Alexandru MUȘINA

cinci

Litera

Tracus Arte

Editura Litera, București, 1982

cineva țipa sînt mai bun decît voi scriu
și poezii
oglinzile erau fugărite
prin curte
și caii îmbrăcați în negru
se înșurubau în ploaie

(frère jacques frère jacques
dormez-vous?)

cineva era frînt zilnic
pe genunchii nepăsători
ai destinului
iar eu poate fără să înțeleg prea bine
treceam descheiat la gît în cămașă

copil găsit

Duminică.
Familia așezată
în jurul mesei.
«Cînd eram eu de vîrsta ta...»
(Glasurile celorlalți
ajung la tine
ca bolboroseala
cuiva ce se îneacă
în băutura rămasă
pe fundul unei uriașe sticle)

«Șansa ta – un prieten
ca un autobuz dispărînd
după colț –

e că mai crezi
în cuvintele
cu care ne drogăm
în adolescență:
dragoste prietenie cinste»

Sună toamna și-ți lasă
la ușă un copil găsit

omul cu chitara

nu vei isteriza mulțimile
cu ea
și nici măcar albastră
nu e

(plaja pustie
cinematograful pustiu
cu coji de semințe pe jos
urletul pustiu
în care stai și cînți
cu jale cumplită
viața lumii
scrisă pe foi jupuite
de pe inimi vii
cînți despre o femeie
mușcînd dintr-un măr
la o fereastră
despre micile vitejii duminicale
ale bunilor tați de familie
despre tine
„blazat
circular
fanatic”

pierzându-te ca niște urme
de sălbăticiune
în cîmpie

văzut de sus văzut de departe
omul părea că n-are moarte
văzut de departe văzut de sus
omul părea că e în plus

în mica lume de plastilină
cînd ironia era regină)

Noapte cu Avram Iancu

Avram Iancu descins ca dintr-un serial tv
și îți sorbi liniștit nemurirea
din cana de tablă

Chipul lui sever
trecut prin tremurînda
flacără a depărtării

«Ning capete de voievozi români» scrii
și ștergi imediat

Îți arată o foaie
cu cîteva cuvinte pe ea
martor sau *martir*
nu se vede clar
revoluția nu s-a terminat
doi și cu doi fac patru

Grăbește-te se aud
bolovanii căzînd

din marile basculante
ale timpului

1 POEM & ½

proaspăt sosit în bucurești
în căminul 6 martie
am fost întâmpinat
de un vlăjgan dubios
cu plete și mustăți
ce mi s-a recomandat ion

spre seară l-am găsit
făcându-l idiot
pe un tip lungit
în patul de alături
care citea hemingway și
nu-i dădea atenție

(ușor intimidat am aflat că erau poeți)

apoi a mai venit unul
– mai târziu avea să ne spună
că scrie cel mai mare roman
al tuturor timpurilor –
salut vere zise
ocupînd ultimul pat liber

să bați la mașină cuvîntul curaj
pe masă să cazi doborît de efort

și vrafuri de cărți să te-ngroape tăcut
poemul să-l scoată în zori din morman

să ai șansa să auzi vocea egală înghețată
a lui T. S. Eliot recitînd *Prufrock*

să stai cu sandu mușina de vorbă
despre toate acestea

să fii
cuțit înfipt între noapte și zi

song of myself

o, puritate elegant ambalată
în foi din caietul de poezii
al iubitei

o, sfîntă frăție în jurul valizei cu provizii
de acasă

o, albie de porci a perfecțiunii

o, mici aranjamente cu eternitatea
avantaje ale condiției de poet
infam negustor al propriei vieți
pe cuvinte de gumă

«ia mai dați-i pe la nas
cu ciorapii ăia
să vadă ce miros are
neutralitatea»

dar lasă romulus bucur lasă
va veni o vreme cînd
ai să primești șuturi

cu o cizmă nouă-nouă
și vei avea și tu o pereche
pentru atari treburi
sub masă

Întîmpare cu poetul încă student

«Nu vii la o bere?» – un fost
coleg de liceu
a dat și el la facultate
și-a făcut armata
lucrează are nevastă copil
«Lasă fac eu cinste» –
superioritatea lui subînțeală
care mă face
să mă simt din nou
ca atunci cînd eram puști
și nu aveam întotdeauna
cinci lei de cinematograf
sau de o înghețată

lucrurile de care n-am avut curajul
să mă despart brutal
singurătatea mea asfaltată
pe care mirosul de cauciuc ars
rulează cu viteza maximă admisă

NU TRAGEȚI ÎN PIANIST

salutări	dumnezeului de dimineață	
		și
	dumnezeului de	s e a r ă

bună ziua și dumitale domnule
 respect pentru oamenii și cărți
 william cody
 NU E neVOIE
 să-ți scoți și capul
 odată cu pălăria
 fii liniștit îți păstrăm un loc
 în cutia
 HIS MASTER'S VOICE
 între micii
 vîn(ză)tori de ziare
 strigînd infoormaaaasiea
mirosul acela de frunze uscate arse prin curți

20 & 2

mie însumi, 11 mai 1978

crescut între tăieturi de reviste
 într-o cabină de autocamion

fiecare an scurs pare o victorie
 poezia = flori de cerneală

P
i
c
u
r
a
t
ă
î
n
apă